

Теодор Радосављевић

ЈА, 2475139

– Добардан, како сте?
Да ли сте добро као ја?

Загледан испред себе видим поља,
расцветали различак, као да је цело небо сунце.

У дворишту дома мог, на ватри, гарави бакрач.
Ужарена боја трепери у сенци белог доксата
са каменим прагом и преноси се на оставу
са венцима љубичастог лука и зелена мушкатла са
разнобојним цветовима. Између цветова се помаљају
пернате главе кокоши као лепе речи, или бројеви
што се множе – 5, 7 и 8, за наша сазнања.

На разбоју разнобојне кануре.
Тка се ћилим судбине; основа су барјаци сунца,
а потка православлје. Многе стопе, питомине
радости и туге уткани су; и даље, на разбоју српство.

Слатко од дуња мирисаво; збуњује, очарава, стисак руку
задржава, буди сећања на оцаке, доксате, топле
прагове – налити у тегле и добро затворити.

На белом платну вез је песма девојачка, душа
исконска, српска, слатко од дуња и вода бистра.

Прво послужење: душа српска слатка са опором
киселог, што прија, да вам зумбули
заплаве.

-----
2 + 2 дају једно – отворити и служити се.

Друго послужење: Побуна у ружичњаку... бели се
расцеп црвеног застора.

-----
4 x 4, као сунчев зрак и лет птице...,
прија.

Треће послужење: Појилиште, пуцањ бича и повика...
кикот девојака.

-----
8 x 6 се слажу за добијени резултат
– господин и госпођа.

Четврто послужење: Људи у свечаном руху подсећају на
кочоперне птице.

-----
13 x 4 и 9 су на белом столњаку сребрни
кондири и свећњаци.
----- у прозору птица.

7... црква, дрво... 3...

У рукама набори столњака – миомирис градина,
шимшир виногради.

– Господине, ваш цилиндар заклања брег моје домовине.

Прилог за грађу:

Српску душу,...

Можеш за уво закачити, као стручак босиока,
можеш у косу уденути као цвет јасмина,
можеш око врата носити као крст часни,
можеш у недра ставити као амајлију, за миран
и леп сан.

За шесто и седмо послужење:

Гадна нека животиња – овај мраз сву летину
оглодао.